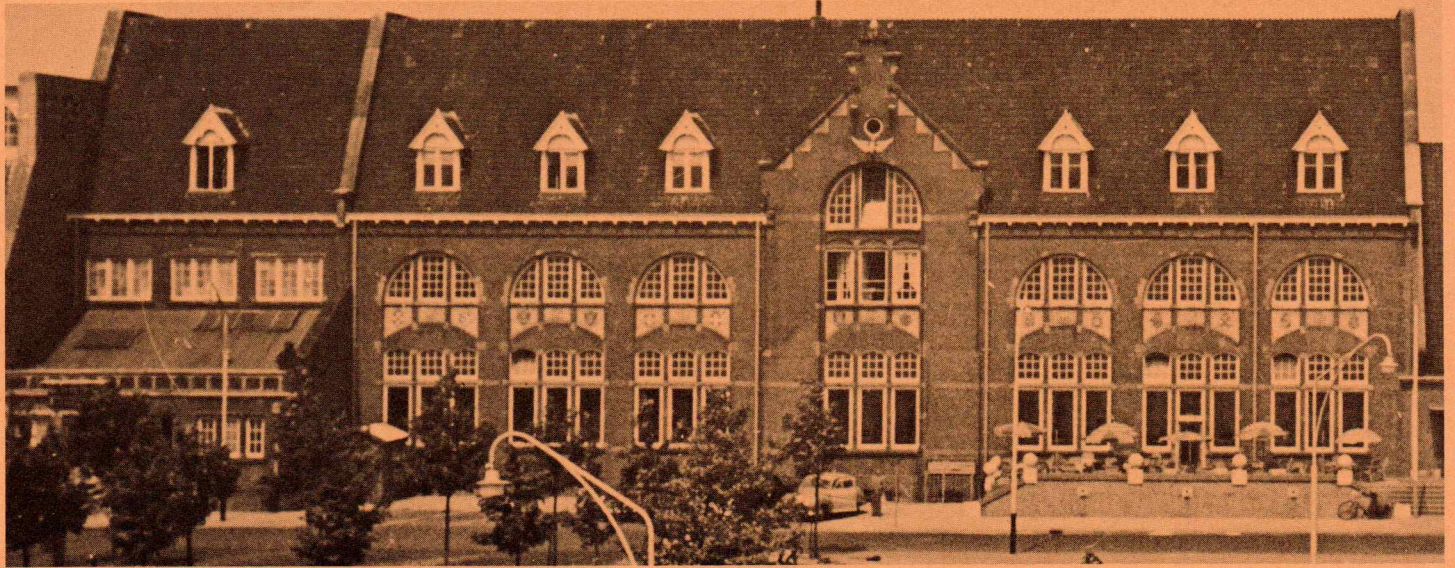

Oôns Roosendaols station

Beste mênse, 'k 'wil'oes wà
gaon vertelle,
over oôns ROOSENDAOLS
station,
'K doen 't maor in m'n eige taol,
Vast dan verstaodet' allemaol,
Waânt ge wit toch wel dât,
ROOSENDAOL is SPOORSTAD

Wà'k dan ier altij zoo gezellig
von,
Waar al die treine op 't station,
Gèirre gienge we daor aon kijke,
Mêe oôns Vaoder saome,
Die zeê altij, al die treine emme
naome,
kèik, d'n dieje daor, ziede die,
Dà's nouw de WAGGON-LIE,
Dà's n'n trein, daor kunde in
eête è in slaope!
Gelòofde me'nie, snotaope?
Stao' me dan nie zo aon te gaope.
Daor motte kijke, nog èen, nooit
van g'òort,
Dà's nouw d'n EETWAL du
NOORT,
En d'n dieje daor aon d'n
overkaânt,
Kunde mekaânt meêj naor
ENGELAÂND,
En die' ge daor nouw net
vertrekke ziet,
Dàs d'n LOOJT-RAPIET.

Jao mênse, ge mot' me nie
kwaolijk neême,
Maor 't is nouw zoo gesteld,
Over't station van
ROOSENDAOL,
Kom'k nooit uitverteld...
Waânt wà' zee'k'oe? Alle mênse
nog 'an toe!
Wà'zomme daor nou emme,
Oôrde dieje trein daor remme,
Emm'ik nouw teveul gezeêd,
Waânt wà dochte nouw, dà
daor binnenreed,
Kèikt dan's goed op d'n èerste
lijn,
Niet te gelòove manne,
D'n KOONINKLIJKE TREIN,
Dà's toch iemers wel boffe,
net op tijd,
Vùr d'n trein van AORE
MAJESTEIT
T'is toch òk, zoo maor nie min,

Ne'trein meê n'n koningin èrin,
T'is toch òk, zoo maor nie niks,
D'n trein van BEATRIKS.

Akke 't dan zoo weer'is in m'n
gedachte
Allemaol aon m'n eige vùrbij
zaâg gaon,
Denk dikwuls, oe'edde't
allemaol bestaon,
Op oôns goej ouw station,
Oe 't allemaol begon:
'K'zien't nog vùr' me:
As't waâr't DE DAG VAN
GISTER,
(Dà perron, dà waâr toch 'n
laânk end)
Altij wellus ne'trein meê n
Minister,
Eên of aândere President.
Zoo af en toe dÛr tussendeur,
(Wij wiere 'ier wel geif verwend)
'N Gezaânt, weet ik veul van
wà'vùr laând
Eên of aândere Sinjeur,
Dà waâr dan 'n 'Ambassadeur',
Dieploomaâte uit alle Staâte,
Bisschoppen en Prelaâte,
Jao, witt'ik eigenlijk wà'vùr
Pootentaâte,
Er allemaol in die treine zaâte!
Nog wà, dà waor toch òk geên
flauwe kul,
Dikwuls d'n 'Belzen consul'
's-Jonge, wà waor dàtoch 'sjiek
publiek'
Toch wellus van g'òort?
Dà'èete meê 'n deftig woord:
'T KOOR DIEPLOMATIEK.
Jao, Mênse zoo gek konde 't nie
verzinne
Of ze liepe 'ier wellus binne,
Onze KONINGINNE.
Vorstinne 'k'emmer veul gezien,
Makkelijk 'n stuk of tien (min of
meer misschien).

EMMA, ASTRID, ELISABETH,
JULIANA, WILLEMIEN
Vorste, noem maor op, d'n dieje,
of d'n die; Eêle dinnastieje!
A'k dan zoo stôn, op 't perron,
De muziek begon:
't'Wil'elmus' klonk, 'd'n
Brabanson',
D'èerewacht kwaâm in 't

geweer,
De ròjge lòoper uitgeleêd,
'K'zien 't weer.....!!
De marressjóóssées in gròt
ornaot,
Meê kolbak, sabel, vlag en
vaondel,
Altij en vùr iederèen paraot,
Eêlemaol kompleet.....!!!
In 'grand-tenuu', zoo 'addât 'eet,
Eêl vùrnaom en eêl bekwaom,
(ZONDER VREES en ZONDER
BLAOM)
Zùrgde dan eêl offisiejeêl,
Vùr 't prootookol
sirremoniejeêl!!

't'Waar net of de TIJD STON
EFFE STIL,
Of 'k nog op m'n bèene tril – jao
ikke,
Voel nog m'n knieje knikke,
Of't bloed me in d'aâdere stol,
M'n ârt gieng aâder tikke,
A'k 'n aând kreeg van KONING
LÉOÏPOL.
't'Wier om m'n neus toch wel
effe wit,
Zoo maor dicht neffe
KONINGIN ASTRID.
's-Jonge, dà waor toch 'n lief
mêns,
'K'wit nog wà oôns Vaoder dan
zoo zeê,
(En dan zoo'n bietje g'eimzinnig
deê),
Dà's nouw òk 'n koningin,
Maor dan van ver over de grens.
Toch kon ons dà nou net niks
schille,
(Maor'k gelòof nie dat netjes
staot.)
A'wij dan stiekum zeêje: 'Zoo
aâre wij d'r òk best èen gewille',
Jao dà waor nouw echte
kienderpraot.
Mênse nog 'an toe, Och'arme,....!
't'Waar altij sjiek en sjarne,
Op onze statie, Mee' veul grasie!!
'K'wittut nog allemaol,
As waort de DAG VAN TOEN,
Och wâzou'ket nog's gèirre
overdoen,
Maor neije, dà zulde nou
nie'meer beleve,
Dà zulde nie'meer zien

Alles gaot nouw mee'j't
vliegmasjien!
Toch zien'k daor wirn'n trein,
Kèik maor op d'n tweede lijn,
's'Kijke wà'die allemaol
vervoert,
'K'zien't al wel, die gaot naor
LOERT,
Mêe beêvaortgangers, vol
vertrouwe,
naor ONZE ZOETE LIEVE
VROUWE.
'K'wier'dur altij wel wà van
ontroert!
Dan zijn we nao al dà
klessebesse,
Al'aorig toe aon de klok van
zesse,
Wij wiese wel wat' ter gieng
vertrekke,
Jao, 'n schòone trein de
GRAND-VITESSE,
Ne'trein, die waor laânk, aâr'n
gaânk,
't'Waar 'n zuchje, ge zaât zoo
in ESSE.
En nog wiere wij't nie beuj,
Nog èens gauw te gaon kijke,
Aon d'EEDELWIJS en
LWAZOO-BLEUJ,
En dan emmik nog maor niks
gezeed,
(K'docht dàdde wà zeê),
Van de POELMAN en de
T(ee)E(ee)E(ee).
Moes'k nog zeige,
Wà'k daor allemaol van wies,
Makkeluk bleef'k bezig,
'N'uur of vijf precies.
'K'besluit m'n rijm, daarom
maor hiermeê,
As't ROOSENDAOLS-station,
Zoô zijn er géén TWEE!
Val' me nouw nie'meer in de
reede,
As 't ROOSENDAOLS-station,
Zoo is er géén TWEEDE....!
'K'maok aon deez' veraol 'n end,
't Station van ROOSENDAOL
'eksellent'
Tot slot m'n wens voor de N.S.
'BEHOUDEN VAERT'
'EN GOED SUKSES'

Constant F. de Ridder